

Bilim ve Teknik Kulübü

G ü l g ü n A k b a b a

Ankara muhabirimiz, Antropolog Cemile Özdemir, 18-24 Mayıs'ın "Müzeler Haftası" olması nedeniyle müzeleri ve işlevlerini anlatan bir çalışma yaptı. Cemile'nin bizlere bir de mesajı var: "Dilerim yolunuz bir müzeye düşer ve geçmişe keyifli bir yolculuk yaparsınız. Unutmayalım ki toplum olarak bir geleceğimizin olması, geçmişimize sahip çıkabilmekle olabilir. Belki de bir Kızılderi şefinin dediği gibi, "Dünya bize miras kalmadı, o bize çocuklarımızın emanetidir." Son olarak Anadolu bize sunulmuş bir armağandır onu tanyalım."

TARİHİN EV SAHIPLERİ

Ne zaman ansiklopedileri karıştırıp bakacak olsak "tarih nedir?" sorusuna yanıt olan tanımlardan birisi, "İnsanlığın ve toplumların geçmişiyle ilgili bilgileri, gelişmeleri ele alan inceleyen bilim dalıdır" olarak karşımıza çıkar. Tarih, aslında herkesten oluşur ve herkesin bir öyküsü vardır. Eğer olaylara ve insanlara tek bakış açısıyla bakarsak, tek boyutlu düşünürüz. Yaşamsa bize sunulmuş bir jesttir. İnsan doğar, yaşar, ölür ve çürür. Hayatımız bir tek değil, pek çok boyutlu olduğundan, tahta Rus bebekleri (Matruşka) gibi iç içe geçmiş durur. Her kutu bizim için yaşamımızın ayrı bir dönüm noktası ama açılmayan son kutu bizim içimizdeki sır. Bu sırrı keşfetmek isteriz ya da istemeyiz. Geçmişteki toplumlar da tahta Rus bebeklerine benzer. Aynı toprak üzerinde birden fazla medeniyet kurulmuş ve yıkılmıştır. Bunları araştıran bilim insanları her geçen gün bu sırı erismek için çaba sarf ederler. Bu çabalar bazen olumlu bazen de olumsuz olsa da bize somut kanıtlar sunarlar. İşte bu sunumun yapıldığı en güzel yerlerden biri müzelerdir, tarihin ev sahipleri müzeler...

Uluslararası Müzeler Birliği'nin (International Council of Museums -ICOM) tanımı na göre müze; "toplumun ve gelişiminin hizmetinde olan, halka açık, insana ve yaşadığı çevreye dair tanıklık eden malzemelerin üzerinde araştırma yapan, bu malzemeleri toplayan, koruyan, bilgiyi paylaşan ve sonunda eğitim ve beğeni doğrultusunda sergileyen kâr düşüncesinden bağımsız sürekliliği olan bir kurum". Ayrıca müzeler, toplumu aydınlatmak amacıyla insan soyunun gelişimi, doğa olaylarının oluşumu ve teknolojinin geçirdiği değişim gibi konularda araştırmalar yapan bilimsel merkezler de.

Müzelerin amacı, tarihin eski dönemlerinde yaşamış bulunan medeniyetleri bilim ve sanat açısından inceleyerek, hem günümüze, hem de geleceği aydınlatmaktır. Ayrıca müzelerde sergilenen geçmişe ait eserlerle, ülkelerin ulusal değerlerinin oluşmasına önemli katkıda bulunurlar ve aynı zamanda etkin katılım ve kalıcı öğrenmeyi sağlayan eğitim kurumlarıdır.

Smithsonian Enstitüsü Ulusal Doğa Tarihi Müzesi

Müzeciliğin Tarihi

Avrupa'daki Rönesans akımının etkisiyle ortaya çıkan inceleme, sınıflandırma ve listeleme zevklerinin gelişmesiyle birlikte, sanat eserlerini içeren çok geniş koleksiyonlar ortaya çıktı. Bu koleksiyonlar, müzecilik ve müze kurma fikrinin çekirdeğini oluşturdu. Günümüzdeki anlamıyla ilk müzeler, 18. yüzyıla aittir. Halkın gezebileceği müzeler kurma fikrini ilk olarak bir Fransız yazar, La Fon dö Sen Yen, 1746'da ortaya attı. Daha sonra Fransız İhtilali'yle birlikte müze kurma fikri yeniden gündeme geldi. 27 Temmuz 1793'te, Fransa'da, Avrupa'nın ilk ulusal müzesi olan "Muséum Central des Arts Louvre" da hizmete girdi. Süsleme sanatlarıyla ilgili müzelerin en eski örneği, Londra'daki "Victoria ve Albert Müzesi"dir ve kökeninde de 1851'de bu kentte açılan ilk evrensel sergi yer alır. Sonrasında İskandinav ülkelerinde halk yaşantısını ve sanatlarını gösterime sunan folklor müzeleri kurulmaya başlandı. 19. yüzyılda, ABD'de çoğunluğu özel girişimler sonucu müzeler kuruldu. Bunlardan en ünlüsü, 19. yüzyılın ikinci yarısında kurulan doğa tarihi müzesi "Smithsonian" dir. 20. yüzyılda müzelerin

sayısı hızla arttı. 1945'te, müzeler artık öncü deneylerin merkezi olması önerilen kurumlar oldu. Günümüzdeyse müzeler sanal müze ortamına dönüştürülmekte ve birçok kişiye hizmet vermekte.

Türkiye'de Müzecilik

Türkiye'de müzecilik, 1845'te, Yalova çevresinde gezide bulunan Abdülmecit tarafından burada görülen Bizans yazıtlarının, Ahmet Fethi Paşa tarafından, Aya İrini'ye toplanmasıyla başladı. Daha sonra çeşitli yerlerden gönderilen yazıtlar iki grup halinde toplandı. Fransız Albert Dumont, bu eserlerin küçük bir katalogunu yayımladı. 1869'da, Ali Paşa zamanında müzenin yöneticiliğine, İngiliz E. Goold getirildi. İllere gönderilen bir genelgeyle çevrelerindeki tarihsel yapıtların müzeye konulmak üzere İstanbul'a gönderilmesi istendi. 1872'de, Ahmet Vefik Paşa tarafından Alman A. Dethier müze müdürlüğüne atandı. Onun çalışmalarıyla Anadolu'nun çeşitli yerlerindeki tarihsel yapıtlar İstanbul'da toplandı. 1873'te, Maarif Nazırı (Eğitim Bakanı) Cevdet Paşa tarafından müzenin genişletilmesi ve halka açılması hızlandırıldı. 1875'te, "Çi-

Bilim ve Teknik Kulübü

nili Köşk” onarılarak müze olarak hizmete girdi. 1881’de, müze müdürlüğüne atanan Osman Hamdi Bey zamanında, yurdun çeşitli bölgelerinde, özellikle Nemrut Dağı’nda yapılan arkeolojik kazılardan çıkan eserler İstanbul’a getirildi. Bugünkü “İstanbul Arkeoloji Müzesi” kuruldu. 1884’te kabul edilen kanunla eserlerin yurtdışına çıkarılması yasaklandı. Anadolu’daki kazılara Türklerin katılması sağlandı, bilimsel yayımlar başlatıldı, müze ve koleksiyonlarının kayıt, katalog ve sergilenmelerinde yabancı arkeolog ve uzmanlardan yararlanıldı. İstanbul dışında yeni müzeler kuruldu (Konya 1902, Bursa 1904). Osman Hamdi Bey’in ölümünden sonra bu göreve Halil Eldem atandı. Eldem, yabancı uzmanlara bilimsel yayınlar hazırlattı ve İstanbul Arkeoloji Müzesi’nin dünyaca tanınmasını sağladı. 1914’te, Türk İslâm eserleri müzesi (Süleymaniye Külliyesi İmarethanesi) açıldı. 1917’de, Eski Eserleri Korumaya Kurulu kuruldu. 1 Nisan 1924’te, “Topkapı Sarayı” müze olarak hizmete sunuldu. Daha sonra “Ankara Etnografya Müzesi” ve “Ayasofya” müze olarak hizmete sunuldu. 1935’te kurulan MTA Genel Müdürlüğü bünyesindeki “Tabiat Tarihi Müzesi”, 7 Şubat 1968’de, bilim dünyası ve halkın hizmetine açıldı. 1937’de, “İstanbul Resim ve Heykel Müzesi” açıldı. 1937’de, yenileme çalışmaları başlatılan “Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi”, 1968’de son şeklini aldı. 1945’te, eski kilise, cami ve medreseler de müze olarak değerlendirildi. 1960’lardan sonra hemen hemen tüm kentlerde, tarihsel ve arkeolojik sitelerde, ören yerlerinde müzeler kurulması öngörüldü. Günümüze gelindiğindeyse Kültür Bakanlığı bünyesinde 95 müze müdürlüğü ve bunlara bağlı birimlerle birlikte 200 civarında müze binası bulunuyor. Bunlara ilave olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla gerçek ve tüzel kişilere ait 97 adet özel müze faaliyetini sürdürmekte.

Günümüzde Müzecilik

Günümüzde müzeler bir değişim sürecine girmiştir. Artık önemli olan bilginin geniş kapsamıyla kullanılması. Buna göre müzeleri üç sınıfa ayırabiliriz. Bunlar nesne odaklı, nesne odaklı bilgiye yönelen ve bilgi odaklı olup nesneye yönelen müzeler. Nesne odaklı müzeler, 15. yüzyılda başlayan koleksiyonculuk geleneğinin bir uzantısı. Burada yalnızca nesnelere depolanır, etiketlenir ve göstermek dışında bir başka amacı da yoktur. Bilgi yalnızca biriktirilir ve dağıtım işlemi yapılmaz. Dolayısıyla bilginin dağıtılması kısıtlıdır, nesneye odaklıdır ve müzenin eğitim aracı olarak kullanılmasından uzaktır.

Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi

İkinci sınıf olarak değerlendirdiğimiz nesne odaklı bilgiye yönelen müzeler, nesnelere farklı bir bakış açısıyla sunar. Artık müzeler bilgileri biriktirmek yerine geliştirip değerlendirmeye ve çeşitli yöntemlerle dağıtmaya başlamışlardır. Nesne odaklı bilgiye dayanan müzeler, koleksiyonların düzeltilmesi, sergiler ve eserler hakkında bilgi verilmesi, eğitim etkinliklerinin düzenlenmesi vs. gibi özelliklerle tanımlanırlar. Bu müzelerde yapılan ortak çalışmalar, karşılıklı nesne değişimleri, ortak sergiler ya da çalışanların kısa süreli değişimleri müzedeki yapılandırma sürecini zenginleştirir.

Bilgi odaklı nesneye yönelen müzelerse bilgiyi değişim amaçlı kullanırlar, bilginin dağıtılması burada daha etkindir ve ellerinde bulunan nesnelere daha zenginleştirirler. Örneğin; farklı veri tabanları karşılaştırılarak yapılan kataloglar, süreli yayınlar, bu konuyla ilgili kitaplar, müze arşivinden seçilmiş malzemeler, müze bültenleri, yıllık raporlar, broşürler, müzenin programları ve araştırma merkezli web siteleriyle görsel-işitsel materyallere bilgi odaklı olmanın

ötesinde başka müzeler ya da kuruluşlarla ortak bir şekilde bilgiye odaklanırlar. Örneğin Kültür ve Turizm Bakanlığı “Üç Boyutlu Sanal Müzeler Projesi” kapsamında Bordum Sualtı Arkeoloji Müzesi ile Ayasofya Müzesi’ni 3 boyutlu lazer tarama tekniğiyle ve 360 derece panoramik görüntülerini İnternet üzerinden yayınlamayı planlıyor. Pilot uygulamanın ardından benzer çalışma diğer müzelerde de yapılacak. Projeye ilişkin şartname hazırlıkları sürerken çalışmanın 2007 sonuna kadar gerçekleştirilmesi hedefleniyor. Böylece hem turistlerin müzeleri İnternet üzerinden üç boyutlu görmeleri sağlanacak hem de bu müzelerin üç boyutlu görüntüleri çıkartılarak herhangi bir hasar durumunda orijinaline uygun onarıma gidilecek.

Sonuç olarak müzeler artık kendi halinde bir yapı değiller. Müzelere bir ruh kazandırmak gerekiyor. İçedönük, toplumla bağlantı kuramayan, üzerinde araştırma yapılamayan, bilgiyi paylaşamayan ve eğitim vermeyen müze “ruhunu kaybetmiş” anlamına geliyor. Oysa değişen dünyada çağdaş müzecilik demek; eğitim veren, eski eserleri koruyan, insan merkezli, insana hizmet etmeye odaklanmış, ülkelerin tarih ve kültür varlıklarını tanıtan bilgi odaklı kurumlardır.

Kaynakça

- Uralman, N., H. (2006). 21. Yüzyıla Girenken Bir Bilgi Kurumu Olarak Müze. *Bilgi Dünyası*, 7(2): 250-266.
- Kurtay, C., Aybar, U., Başkaya, A. ve Aksulu, I. (2003). Müzelerde Algılama ve Aydınlatma Kriterlerinin Analizi: Ankara-Anadolu Medeniyetleri Müzesi Orta Holü. *Gazi Üniv. Müh. Mim. Fak. Der.*, Cilt 18, No 2, 95-113.
- “Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü.” <http://www.discoverturkey.com/bakanlik/b-a-ank-mta.html> (22.03.2007)
- <http://www.telepati.com/mart07/haber26.htm#yukari>

Samsun muhabirimiz Mustafa Öztürk, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen - Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü 3. sınıf öğrencisi. Mustafa, Çevre ve Orman Bakanlığı'nda orman mühendisi olarak çalışan ve aynı zamanda Doğa ve Yaban Hayatı Koruma Derneği (DYKD) Samsun temsilciliği müdürü olan Özden Sağlam ile DYKD'nin çalışmaları ve Kızılırmak deltası hakkında bir söyleşi yaptı. Mustafa, bu çalışmasını hazırlarken görüşlerine başvurduğu Yrd. Doç. Dr. Yasemin Özden, Arş.Gör.Sadık Demirtaş ve Arş.Gör.Erdal Gümüş'e verdikleri destek ve katkılarından dolayı teşekkür ediyor.

DYKD VE KIZILIRMAK DELTASI

BTK: Kuruluşundan bu güne kadar Doğa ve Yaban Hayatı Koruma Derneği'nin (DYKD) yaptığı çalışmalar hakkında neler söyleyebilirsiniz ?

Ö.S.: 17.05.2004 tarihinde kurulan derneğimiz; belirlediği hedef ve amaçlar doğrultusunda, insan - doğa paylaşım dengesinin sağlanması için proje ağırlıklı olarak çalışmalar yürütüyor.

Dernek olarak şu ana kadar yürüttüğümüz ve bundan sonra da uzun bir dönemde yürüteceğimiz projelerimiz hakkında özetle şu bilgileri verebilirim. Önemi tüm dünya tarafından kabul edilmiş olan "Kızılırmak Deltası" doğal alanının sürekliliğinin sağlanarak, korunması. Bu alanı çevreleyen ve bu alanla her yönden etkileşim içerisinde olan yöre insanının ve yürüttüğü sosyo-ekonomik faaliyetlerinin iyileştirilmesi, insan-doğa paylaşım dengesinin korunarak doğal alan üzerindeki baskının azaltılması üzerine olumlu etkisi olan projelerin uygulamaya alınması. İlk projemizi 2004 yılı sonunda uygulamaya başlayan derneğimiz bugün itibari ile 5. projesini yürütüyor. Bu projelerden UNDP-GEF (Birleşmiş Milletler) destekli "Bilinçli Üretim ve Tüketim ile Bilinçli Doğa Koruma" başlıklı projeye Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Avrupa Birliği destekli "Önemli Bir Doğa Mirası Alanı Olan Kızılırmak Deltası'nın Korunması Amacı ile Alanda Mevcut Bitki ve Fauna Envanterinin Yapılarak, Rehber Kitap Oluşturulması" başlıklı projelerimiz şu anda devam etmekte. Yani dernek olarak tüm işgücü ve beyin yorgunluğumuzu; geçmişten günümüze bize emanet edilen, Kızılırmak Deltası gibi önemli bir doğa mirasının korunması ve sürekliliğinin sağlanmasına kanalizetmiş durumdayız.

BTK: Şu anda yürüttüğünüz projeyi biraz daha açar mısınız?

Ö.S.: Belirttiğim gibi iki adet proje devam ediyor

yor ve bizim için her iki proje de çok önemli.

İlk projemiz, "Bilinçli Üretim ve Tüketim ile Bilinçli Doğa Koruma" başlığını taşıyor. Bu proje, Kızılırmak Deltası'nda aşırı kimyasal ilaç ve gübre kullanımına bağlı kirlenmenin önüne geçilmesi amacıyla yöre çiftçisinin bilinçlendirilmesi, sonucunda kontrollü, sertifikalı iyi tarım uygulamalarına geçiş sağlanarak tarımsal üretimde hedefimiz olan organik tarıma ulaşmak. Bunun için yöre çiftçisinin, balıkçısının, saz kesimcisinin, köylüsünün güvenini kazanmamız, onlar için çalıştığımızı onlara göstermeliyiz.

Diğer projemiz, "Önemli Bir Doğa Mirası Alanı Olan Kızılırmak Deltası'nın Korunması Amacı ile Alanda Mevcut Bitki ve Fauna Envanterinin Yapılarak, Rehber Kitap Oluşturulması" başlığını

taşıyor. Bu çalışmamızla, alanda mevcut olan tüm bitki ve hayvan envanterinin yapılırken, tüm türlerin resimlenmesi ve sonucunda Kızılırmak Deltası'yla ilgili olarak elde edilen tüm verilerin bir kitapta toplanması amaçlanıyor. Bu projede, Kızılırmak Deltası'nın geçmişle geleceğinin karşılaştırılması, alandaki mevcut türlerin tanıtılması ve alanda meydana gelebilecek değişimler hakkında önemli bir başvuru kaynağı olması hedeflenmektedir.

BTK: Kızılırmak Deltası'ndaki bitki ve hayvan çeşitliliği hakkında gözlemlerinizi?

Ö.S.: Doğal yaşamsal faaliyetlerin yoğun ve en üst düzeyde yürütüldüğü yerler olan sulakalanlarda olduğu gibi 22.000 ha (220.000 dönüm) büyüklüğündeki Kızılırmak Deltası da özellikle barındırdığı su kuşları açısından çok büyük öneme sahip bir alan. Bunun yanında sulakalanlar için vazgeçilmez değerler olan, sulakçayır ve çamur düzlükleri, sazlıkları, su bitkileri, subasar ormanları, kumul otsu ve odunsu bitkileriyle de doğal yaşam içerisinde önemli bir yere sahip.

Kızılırmak Deltası bulunduğu bio-coğrafik bölge açısından, Batı palaerktik bölge içerisinde yer almaktadır. Bu bölge; Ural Dağları'ndan başlayarak Türkiye-İran sınırını takip ederek tüm Orta-doğu ve Arabistan yarımadasının bir kısmını, Kuzey Afrika'nın tamamını ve Kanarya Adaları dahil olmak üzere tüm Avrupa ve Faroe adalarıyla birlikte çok büyük bir alanı kapsamaktadır. Bu bölgede yaklaşık olarak 1100 kuş türü tespit edilmiştir. Türkiye'de ise 450 kuş türü tespit edilirken, yalnızca Kızılırmak Deltası'nda bu zamana kadar 323 kuş türü tespit edilmiştir. Bu kuş türlerinde yaklaşık olarak 140 türü deltada ürerken, dünyada nesli tehlike altında olan 24 tür yine Kızılırmak Deltası'nda yaşıyor. Özellikle kış dönemlerinde Kızılırmak Deltası'nda 100.000 kuşun kışladığı tespit edilirken, yalnızca bu kriter bile ala-

Akkuyruklu kartal (*Haliaeetus albicilla*) fotoğraf (Özden Sağlam)

Özden Sağlam

Alaca balıkçıl yuvada (*Ardeola ralloides*) fotoğraf-Özden Sağlam

na “Dünya Ölçeğinde Korunması Gereken Alan Statüsü” verilmesini sağlamakta.

BTK: Projeler sonuçlandığında vardığı hedef ne olacak?

Ö.S: Özellikle Kızılırmak Deltası'yla ilgili hazırlanacak rehber kitapla ilgili olarak; elde edilecek verilerle deltanın şimdiki ve gelecekteki durumunun karşılaştırılması sağlanırken, alan hakkında bilgi edinmek isteyen tüm ilgili kurum, kuruluş ve kişiler için önemli bir başvuru kaynağı ve alanın tanıtımı için önemli bir araç olabileceğini düşünüyoruz.

Deltayla ilgili olarak bu zamana kadar, içerisinde alandaki mevcut tüm türlerin resimlerinin olacağı, yol gösterici, alanı tanıtıcı, kısacası alan

hakkında geniş kapsamlı bilgi verici bir kaynak mevcut değil. Bu açıdan da önemli bir eksiği gidereceği kesin.

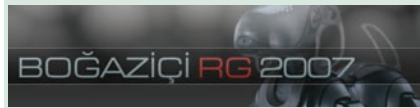
BTK: Projenin bu sonuçlarını göz önüne aldığımızda, Kızılırmak Deltası'nın geleceği için getirileri neler olacak?

Ö.S: Alan hakkında alınacak tüm kararlarda, oluşturulacak koruma ve kullanım statülerinde ilgili kurum ve kuruluşlarca baş vurulabilecek önemli bir kaynak olacak.

Bunun yanında alanın şimdiki mevcut yapısı ve gelecekteki yapısında meydana gelebilecek değişimleri karşılaştırmada kısacası geçmişle gelecek verilerin karşılaştırılmasında önemli bir kaynak olacak.

BTK: Bu konuya daha fazla ilgi uyandırabilmek için geleceğe yönelik ne gibi çalışmalar yapmayı düşünüyorsunuz?

Ö.S: Alanın korunması ve sürekliliğinin sağlanması için yapılabilecek en önemli çalışma, alanla iç içe yaşayan, alanın sağlamış olduğu tüm sosyo-ekonomik değerleri sonuna kadar kullanarak insanın bilinçlendirilmesi, yaşam koşullarının iyileştirilmesi, kısacası doğa-insan paylaşım dengesini kurmaya dönük projelerle yöre insanıyla Kızılırmak Deltası'nı barıştırmayı hedefleyen projeler yürütmeyi planlıyoruz. Ayrıca son söz olarak, Bilim ve Teknik dergisine, Doğa ve Yaban Hayatı Koruma Derneği olarak kendimizi anlatma fırsatını verdiğiniz için teşekkür ediyorum.

Boğaziçi Robot Günleri

Boğaziçi IEEE-Elektroteknoloji Kulübü, 12-13 Mayıs tarihlerinde Boğaziçi Robot Günleri'ni düzenliyor. Her yıl geleneksel olarak düzenlenmesi planlanan etkinlikte yarışmalar, seminerler, paneler, söyleşiler ve sergiler olacak. Türkiye'nin dört bir yanında amatör veya profesyonel olarak robot çalışmalarını uğraşan kişiler, içinde Robocode, Robot Futbolu ve Dans Yarışması gibi Türkiye'de bir ilki oluşturacak yarışmalarda robotlarını yarıştırmaya fırsat bulacaklar. Düzenlenecek olan yarışmaların dışında gerçekleştirilecek olan seminer, panel, söyleşiler ve sergilerle dopdolu geçecek olan Boğaziçi Robot Günleri '07, Türkiye' de robotla ilgilenen ve robot çalışmaları yapan insanları bir araya getirmek ve onlara çalışmalarını daha ileri seviyelere taşımaları için gerekli motivasyonu sağlamayı amaçlıyor.

İlgilenenler için: Boğaziçi IEEE - Elektroteknoloji Kulübü
Web: www.robotgunleri.org
e-posta:iletisim@robotgunleri.org

Koç Üniversitesi İstanbul Liselerarası Matematik Olimpiyatları'nı Gerçekleştirdi

Koç Üniversitesi Bilim Topluluğu Kulübü, 17-18 Mart tarihlerinde, “İLMO-İstanbul Liselerarası Matematik Olimpiyatları”nı düzenledi. Türkiye'de öğrenci kulüpleri tarafından organize edilen ilk olimpiyat yarışması olan İLMO'da

İstanbul'un en başarılı liselerinden 43 lise yarıştı. 1. aşama sonucunda 2. aşama sınavına katılmaya hak kazanan 22 liseden 36 öğrenci, 18 Mart tarihinde 2. aşama sınavında ter döktü. Başarılı olan öğrenciler, 11 Nisan'da düzenlenen ödül töreniyle başarılarının tadını çıkardılar.

Yarışmada birinci gelen Özel Beylikdüzü Fatih Fen Lisesi öğrencisi Semih Akar'a altın madalya ve 1000 YTL; ikinci olan Özel Fatih Fen Lisesi öğrencisi Ayşe Betül Uslu'ya altın madalya ve 750 YTL ve üçüncü olan, yine Özel Fatih Fen Lisesi öğrencisi Süheyl Semih Ersöz'e altın madalya ve 500 YTL para ödülleri sunuldu. Yarışma sonuçlarına göre 4-10 arasındaki öğrencilere gümüş madalya, 11-20 arasındaki öğrencilere de bronz madalya verildi. Ayrıca öğrencilerin okullarına da sertifikaları takdim edildi.

İstanbul Liselerarası Matematik Olimpiyatları'nın organizasyonunu üstlenen Bilim Topluluğu Kulübü; kimya, matematik, fizik, astronomi, optik, robotik ve telsiz kullanımı gibi alanlarda faaliyet gösteren 8 alt gruptan oluşan, Koç Üniversitesi Öğrenci Dekanlığı'na bağlı bir öğrenci kulübü. 2002 yılında kurulan kulübün faaliyetleri arasında, lisans öğrencilerine yönelik seminerler, bununla birlikte ortaokul ve lise öğrencilerine yönelik bilim şenliği ve güneş

enerjili küçük araba ve bot yarışmaları gibi bilimsel sevdirmeye yönelik eğitici ve eğlendirici faaliyetler var.

Yapay Organlar ve Destek Sistemleri Kongresi

TÜYOD (Yapay Organlar ve Destek Sistemleri Derneği) tarafından, 15-17 Haziran'da, İstanbul'da düzenlenecek “1. Ulusal Yapay Organlar ve Destek Sistemleri Kongresi”, toplum sağlığına radikal çözümler getirecek katkılar sağlamak amacıyla, tıp ve mühendislik bilimi, biyoteknoloji, nano teknoloji, bilişim teknolojileri ile endüstri tasarımı gibi farklı alanlardaki araştırmacı ve akademisyenlerin hem kendi aralarında, hem de yerli-yabancı yatırımcı ve kamu yetkilileriyle bir araya gelmesi ve bu ortamdaki büyük bir sinerjinin ortaya çıkmasını hedefliyor.

Ülkemizde konusu itibarıyla “ilk” defa gerçekleştirilecek olan kongre, gelişmiş ülkelerde yaygınlaşan sistemlerle klinik kullanıma girecek çok yeni sistemler ve ürünler hakkında en doğru bilgilerin ilk ağızdan anlatılacağı, tartışılacağı bir bilimsel program içeriyor.

İlgilenenler için: TÜYOD
Tel: (212) 217 72 72 Faks: (212) 272 22 46
Web: www.tuyod.org
e-posta: cdevge@tuyod.org

